

Słońce nad Lehistanem

13 marca w toruńskiej Galerii Wozownia została otwarta wystawa Marcela Zammenhoffa, której tytuł jest niezwykle intrygujący nie tylko ze względów ortograficznych. „Słońce nad Lehistanem” to aranżacja jednego z pomieszczeń Wozowni na podobieństwo typowego pokoju mieszkalnego z przełomu lat 80. i 90 ubiegłego wieku. Jednym z jej głównych elementów jest stary telewizor kineskopowy, który nadaje program złożony wyłącznie ze starych fragmentów prognozy pogody. Nie są one zbyt optymistyczne. Pomieszczenie oświetla niezwykle jasna żarówka, imitująca słońce. Marcelo Zammenhoff opisuje swoją pracę jako zabarwioną lekką ironią instalację sentymentalno-melancholijną, traktującą o pogodzie, teoriach spiskowych i imigracji wewnętrznej.

W opisie wystawy można znaleźć komentarz, że prognozy nieustającego deszczu odwołują się na poziomie ogólnym do niesprzyjających warunków klimatycznych w naszym kraju, ale także do wielkiej powodzi z 1997 roku. Wtedy to pojawiły się spekulacje zakładające świadomą manipulację pogodą przez Rosjan. Sprzyjał temu fakt, że słyszało się o próbach sztucznego rozpraszania chmur przy pomocy samolotów przed rosyjskimi uroczystościami państwowymi.

Wiele osób pamięta, że wnętrza takie jak zrekonstruowane na wystawie, jeszcze kilkanaście lat temu były zwyczajnymi pomieszczeniami mieszkalnymi. Dzisiaj to przedmiot kpin, przykład złego gustu, ale też obraz tego, jakie były tendencje w urządzeniu domów w końcu XX wieku.

Artysta powraca do czasów swojego dzieciństwa, stąd odwołania do postaci pierwszego sekretarza PZPR Edwarda Gierka. Marcelo Zammenhoff stworzył jego oryginalny totem. Rakieta <Gierek V 1.0 umożliwiła przypomnienie twarzy przywódcy PRL. „Gierkowskie czasy” są mocno obecne w pamięci wielu pokoleń Polaków, toteż wystawa spotka się na pewno z dużym zainteresowaniem.

Wystawę można oglądać do 12 kwietnia 2015 r.

Aldona Nocna

Marcelo Zammenhoff to Piotr Wygachiewicz, ur. 1970 w Łodzi - artysta współczesny, twórca video-art, konstruktor, fotografik, performer, designer, kompozytor. To także przedstawiciel polskiego kina offowego i eksperymentalnej sceny electro/synth-pop/noise, a także działacz kultury. Powołał do życia kilka grup muzycznych (F.P.Z., Morris Generativ, Protoplazma, Górecki-500, E-1, Mikrowafle, Throbbing Wafle), grupę filmową PLAZMA TV, był autorem telewizyjnych, wizjonerskich i awangardowych programów, jak na przykład „Telewizja Atlantyda” (TVP2, 1993-94). Zdobywca kilku nagród filmowych i muzycznych, m. in. za remake pierwszego polskiego filmu fabularnego z 1907 roku, a także za kompozycję w międzynarodowym konkursie w ramach obchodów roku Johna Cage'a. Do swych prac video-art najczęściej sam komponuje ścieżki dźwiękowe. Tworzy również świetlnomechaniczne elektroinstalacje. Wspina się po górach i lodowcach.

Piotr Wygachiewicz to absolwent Liceum Ogólnokształcącego im. S. Staszica w Ciechocinku.